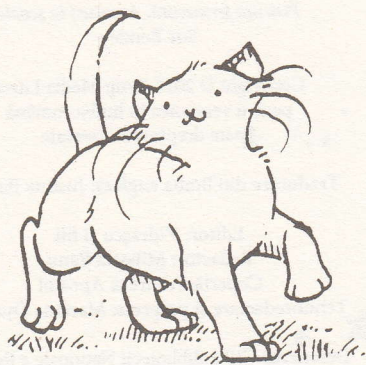

SUE BENTLEY

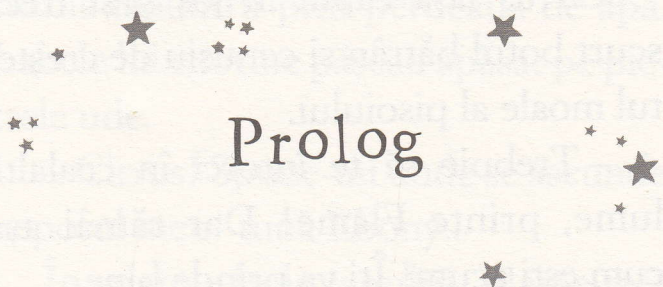
Pisicuta fermecată

Aventuri la școală

Ilustrații de Angela Swan

Traducere din limba engleză de Justina Bandol

Prolog

– Ascunde-te, prințe Flame! Nu ești în siguranță aici de când te-ai întors. Unchiul tău e pe-aproape! îl îndemnă Cirrus pe tânărul leu alb care stătea lângă el.

Se aflau amândoi în peștera din spațele cascadei, și din blana lui Flame scăpărară dintr-odată scânteii albe. Un fulger orbitor zvâcni în aer, și în locul tânărului leu apărură acum un piscoiaș pufos alb cu negru.

Cirrus lăsă capul în jos și-și frecă scurt botul bătrân și cenușiu de creștetul moale al pisoifului.

– Trebuie să te întorci în cealaltă lume, prințe Flame! Dar rămâi așa cum ești acum! Îți va prinde bine.

Deodată, un mârâit amenințător răzbătu până la ei.

Flame ridică privirea spre Cirrus, și ochii lui de smarald scânteiară.

– Astăzi, unchiul Ebony e cel care-mi conduce regatul. Dar, într-o zi, am să mă întorc să-mi revendic tronul! mieună el curajos.

Un zâmbet iute dezveli colții tociți ai lui Cirrus.

– Da, ai să te întorci, prințul meu. Dar numai după ce vei deveni mai puternic. Du-te acum! Ascunde-te!

Chiar în clipa când Flame se piti în spatele unei stânci, un leu uriaș dădu

buzna înăuntru prin perdeaua de apă. Labele lui enorme păseau apăsat pe pietrele ude.

– Cirrus! Spune-mi unde se ascunde nepotul meu! tună Ebony.

În spatele bolovanului, Flame tremura de spaimă în corpul lui mărunțel.

Cirrus mârâi.

– Prințul Flame e departe de aici. N-ai să-l găsești niciodată!

Ebony scoase un răget de furie.

– Spionii mei îl caută. Nu se poate ascunde de mine la nesfârșit...

În spatele stâncii, Flame simți cum puterile se adună în el. Dădu un mieunat subțirel, abia auzit, și în blănița lui alb cu negru se aprinseră scânteii argintii. Peștera din jur deveni tot mai ștearsă, și el păru să cadă, să cadă tot mai adânc...

Capitolul ★ UNU ★

– Pa! Ne vedem la sfârșitul semestrului! le strigă Abi West părinților ei de la fereastra de pe hol.

Mașina ieși din parcare școlii Brookhurst, și Abi se întoarse în noua ei cameră. Era bucuroasă, dar și un pic speriată. I se părea ciudat să împartă locuința cu cineva pe care nu-l cunoștea.

– Ar trebui să despachetez, hotărî ea, săltând valiza pe pat.

În cameră erau două paturi de o persoană, fiecare cu o pilotă albastră și o noptieră alături. Perdelele albastre în carouri și covorul roșu dădeau încăperii un aer confortabil și plin de viață.

Văzu de la geam mai multe mașini care intrau în parcare. Din ele se dădeau jos fete în uniformă, care-și luau rămas-bun de la părinți.

Abi tocmai își aranjase în teancuri cărțile și hainele, când ușa se deschise cu un pocnet.

O fetiță blondă, frumoasă, păși fără șovăire înăuntru și se încruntă văzând-o pe Abi.

– Tu cine ești?

– Bună! zise Abi. Sunt Abi West.

– Ei bine, asta-i camera mea, spuse fetița pe un ton aspru.

– Credeam că pot să-mi aleg orice cameră, răspunse Abi. Tocmai mi-am scos lucrurile.

Cealaltă își puse mâinile în șolduri.

– Și de ce crezi că-mi pasă mie? O să trebuiască pur și simplu să le muți în altă parte.

Abi clipi de mai multe ori, neștiind ce să facă. Fetița părea să aibă cam unsprezece ani, deci cu un an mai mare ca ea.